

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1124/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206394
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812206394.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., sídlo 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598 zastúpený splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu zo dňa 06. 11. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6C/226/2012-51 zo dňa 17. 10. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy z titulu majetkovej škody a sumy z titulu nemajetkovej ujmy. Svoj návrh odôvodnil tým, že ako oprávnený v exekučnom konaní navrhol písomným podaním zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu ako miestne a vecne príslušnému a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prijal, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinností zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom stanovenej dobe. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že bola daná zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Okresný súd uviedol, že v danom prípade ide o konanie, v ktorom si žalobca uplatňuje voči žalovanému zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorej hodnota neprevyšuje sumu 1 000 €, súd konštatuje, že ide o drobný spor, preto vo veci nenariadil pojednávanie a vo veci verejne vyhlásil rozsudok.

Okresný súd z exekučného spisu vedeného pod sp. zn. 6Er/587/2010 zistil, že dňa 21. 06. 2010 na návrh oprávneného (v konaní žalobcu) sa začalo pred súdnym exekútorom exekučné konanie a to na podklade exekučného titulu - Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s. Dňa 05. 08. 2010 bola okresnému súdu Revúca doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd rozhodol dňa 25. 11. 2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie okresného súdu bolo potvrdené uznesením krajského súdu ako súdu odvolacieho.

Súd mal ako dôkaz k dispozícii exekučný spis Okresného súdu Revúca sp. zn. 6Er/587/2010.

Okresný súd poukázal na ust. § 36 ods. 2, § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d) EP v znení účinnom do 31. 05. 2011. Z exekučného spisu vyplýva, že exekučný súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a exekučný titul a dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej zmluve, ktorú súd posúdil ako spotrebiteľskú, je neprimeranou podmienkou a je v rozpore s príslušnými vnútroštátnymi normami upravujúcimi režim spotrebiteľských zmlúv ako aj s ustanoveniami smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. apríla 1993. Exekučný súd ustálil, že rozhodcovská doložka je neplatná a teda zmluva, ktorá bola podkladom na vydanie rozhodcovského rozsudku nezakladá právomoc rozhodcovského súdu.

Exekučný súd bol povinný dôsledne skúmať či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie a to v každom štádiu vedenia exekučného konania a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie aj adekvátne procesne zareagovať. Bol povinný skúmať, či podklad na základe ktorého súdny exekútor žiada o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 41 EP je spôsobilým exekučným titulom. Keďže v danej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, je nevyhnutné vychádzať okrem ustanovení Exekučného poriadku aj z ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na ust. § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 a 3 zákona o rozhodcovskom konaní. Tiež poukázal na uznesenie Ústavného súdu č. k. IV. ÚS 60/2011-13 zo dňa 03. marca 2011 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Cdo/143/2011 zo dňa 18. januára 2012 a č. k. 6Cdo/1/2012 zo dňa 21. marca 20112.

Okresný súd konštatoval, že má za to, že exekučný súd majúci na zreteli, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu, využívajúc svoje zákonné oprávnenie a plniac si svoju zákonnú povinnosť skúmať zákonnosť exekučného titulu, preskúmal predložený rozhodcovský rozsudok a v čase primeranom zložitosti veci, významu konania pre oprávneného a povinného i časovej náročnosti posúdenia exekučného titulu a jeho súladu so zákonom dospel k záveru, že zmluva, na podklade ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný, nezakladá právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu zo spotrebiteľskej zmluvy čo zároveň znamená, že neexistuje vykonateľné rozhodnutie, na základe ktorého by sa mohla viesť exekúcia a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd zamietol.

V uvedenej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či bola platne uzavretá rozhodcovská zmluva. Postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k zrušeniu tohto rozhodnutia. Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovského súdu si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že sa týka právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania rozhodnutia, ktorým sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla, vzhľadom na tú skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť uvedenej exekúcie, vyžadujúca osobitnú právnu úvahu, nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vzhľadom na uvedené súd nemal nesprávny úradný postup spočívajúci podľa tvrdení žalobcu v existencii prieťahov v predmetnom exekučnom konaní ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom za preukázaný. Súd návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože tomuto trovy konania nevznikli.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca. Uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 OSP, pretože sa žalobca bez ospravedlnenia nedostavil. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody, predložil súdu listiny spojené s označenými dôkazmi.

Žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Rozhodnutie súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach.

Rozhodnutie súdu neprichádza do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, proti ktorému legálne pripustil odvolanie.

Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu.

Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Súd tak porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces.

Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Rovnako tak aj chýbajú dôvody pri nemajetkovej ujme.

Žalobca mal v úmysle pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to prostredníctvom znaleckého posudku. Súd žalobcu nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 OSP. Neoznámil, kedy hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal žalobca priestor navrhnúť a predložiť ďalšie dôkazy.

Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd prejednal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 OSP). Potom je potrebné poukázať na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie jeho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odvolacie dôvody žalobcu nie vždy korešpondujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie.

Okresný súd o žalobe rozhodol na základe vykonaného dokazovania (§ 153 ods. 1 OSP), v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, tento správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil, že žalobcovi bola prípadne postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, prípadne že nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ani že by súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že o námietkach zaujatosti vznesenej žalobcom v podanej žalobe rozhodol krajský súd ako súd nadriadený tak, že uznesením č.k. 5NcC/186/2012-8 zo dňa 16. 10. 2012 vo veci Okresného súdu Revúca vedenej pod sp. zn. 6C/226/2012 bol vylúčený sudca JUDr. Rastislav Sikorjak. Ostatní sudcovia Okresného súdu Revúca neboli vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Potom otázka zákonného sudcu bola vyriešená uznesením krajského súdu ako súdu nadriadeného. V tejto súvislosti odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na dôvody uvedené v uznesení č.k. 5NcC/186/2012-8 zo dňa 16. 10. 2012 a nepovažuje za potrebné opätovne v tomto rozsudku uviesť, to čo už bolo uvedené v uznesení. Od vydania uznesenia o nevylúčení zákonného sudcu, v ktorom krajský súd ako súd nadriadený podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo k žiadnym takým skutočnostiam, ktoré by mohli mať prípadne vplyv na nestrannosť zákonného sudcu.

Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že meritórnemu rozhodnutiu vo veci súdom nepredchádzalo v čase jeho vydania rozhodovanie o prerušení konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP, proti ktorému mal okresný súd pripustiť odvolanie; žalobca podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania a zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že vo veci vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6C/226/2012 nebol podaný návrh na prerušenie konania.

Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces, pretože žalobca pred vynesení rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Tvrdenie žalobcu, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaného je nepravdivé. Žalovaný podal vo veci vyjadrenie na základe výzvy súdu a toto došlo okresnému súdu dňa 05. 03. 2013. Okresný súd doručil žalobcovi (splnomocnenému právnenému zástupcovi) vyjadrenie žalovaného, ktoré bolo právnym zástupcom žalobcu osobne prevzaté dňa 22. 04. 2013. Svedčí o tom doručka nachádzajúca sa v spise (č. l. 31 p. v. spisu). Okresný súd o veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 115a ods. 2 OSP a tak ako správne okresný súd konštatoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v súdnej veci ide o drobný spor (§ 115a ods. 2 OSP). Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatuje „keďže v danom prípade ide o konanie, v ktorom si navrhovateľ uplatňuje voči odporcovi zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorých hodnota neprevyšuje sumu 1 000 €, súd konštatuje, že ide o drobný spor, preto súd vo veci nenariadil pojednávanie a dňa 10. 10. 2013 (správne 17. 10. 2013) vo veci verejne vyhlásil rozsudok“.

Podľa ust. § 115a ods. 2 OSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Podľa ust. § 200ea ods. 1 OSP ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 €, od toho okamihu ide o drobný spor. V súdnej veci si žalobca uplatňovať zaplatenie majetkovej škody v sume 125 € a nemajetkovej ujmy v sume 403,84 €. Nepochybne potom ide o drobný spor. Okresný súd urobil

oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku zákonným spôsobom, najmenej 5 dní pred jej verejným vyhlásením (č. I. 48 spisu).

Žalobca v návrhu na začatie konania tvrdil, že exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že postup exekučného súdu bol plne opodstatnený a zákonom podložený. Postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k zrušeniu tohto rozhodnutia. Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovského súdu si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že sa týka právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania rozhodnutia, ktorým sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla, vzhľadom na tú skutočnosť, že bolo potrebné posúdiť zákonnosť vedenej exekúcie, vyžadujúca osobitnú právnu úvahu nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným spôsobom uviedol, prečo nepovažuje lehotu, v ktorej bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá za neprímerané a teda, že nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu v zmysle ust. § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

Odvolací súd teda poukazuje na závery okresného súdu, keď tento mal za to, že s prihliadnutím na činnosť exekučného súdu a to osobitne vo veciach, v ktorých exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok týkajúci sa spotrebiteľských vecí, je táto činnosť náročnejšia a ako taká vyžaduje si táto činnosť aj tomu zodpovedajúci časový priestor pre správne posúdenie veci, v tomto smere ale odvolateľ neuviedol nič, čím by prípadne spochybnil právne posúdenie okresného súdu.

Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že nebol poučený podľa ust. § 120 ods. 4 OSP. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo dané poučenie okresného súdu podľa ust. § 120 ods. 4 OSP tak, ako o tom svedčí doručenka na č. I. 37 spisu; s poukazom na č. I. 15 - 16 spisu.

Okresný súd teda v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, keď vychádzal najmä z príslušného exekučného spisu. Vykonaným dokazovaním mal nepochybne preukázané v akej lehote rozhodol exekučný súd o zamietnutí návrhu súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. S listinnými dôkazmi mal žalobca, prípadne jeho právny zástupca možnosť oboznámiť sa spôsobom, ktorý upravuje Občiansky súdny poriadok a to napr. aj nahliadnutím do spisu a pod.. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v súdnej veci je vytýkaný nesprávny úradný postup okresného súdu, existencia škody, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým aj zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov. Prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu a to nesprávny úradný postup v konaní nebol zistený. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že okresný súd rozhodol vo veci so zbytočnými prieťahmi. Nedošlo teda k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Nebol teda zistený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti. Potom okresný súd sa dôvodne nezaoberal ďalšími predpokladmi, teda existenciou škody, príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou.

Okresný súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v súdnej veci nedošlo k prieťahom a to s poukazom na ním zistený skutkový stav. Nemal za preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca, ale podaným odvolaním nenamietal súdom zistený skutkový stav veci a právne závery okresného súdu, ktoré boli hmotnoprávnym dôvodom na zamietnutie návrhu. Okresný súd spôsobom zodpovedajúcim ust. § 157 ods. 2 OSP svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodnil.

Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 OSP, teda na základe zásady úspechu vo veci. Žalovaný, ktorý mal vo veci plný úspech nežiadal priznať náhradu trov konania. Tomuto trovy konania ani nevznikli.

V odvolacom konaní úspešný žalovaný nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania (§ 151 ods. 1 OSP). Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech. Nepatrí mu potom náhrada trov odvolacieho konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.